

**Σκληρό νά «κλωτσᾶς»
τόν Ἀναμάρτητο!**

 τήν ἐφημερίδα «Καθημερινή» (7 Μαρτ. 2018) δημοσιεύθηκε ἄρθρο μέ τίτλο «Σαράντα χρόνια προπηλακισμοί». Πρόκειται γιά ἕνα χρονικό τῶν δημοσίων «προπηλακισμῶν» τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διά μέσου τοῦ κινηματογράφου καί τοῦ θεάτρου. Ἀπαριθμεῖ τά θεατρικά καί κινηματογραφικά (καί τώρα ἀναπαραγόμενα ψηφιακά!) ἔργα, ὅπου ἡ **πιό βρώμικη λάσπη** αἰσχροτήτας καί ἀνηθικότητας ρίχνεται πάνω στό πρόσωπο τοῦ **Ἀναμαρτήτου Κυρίου** μας!

• Ποίος προπηλακίζει ποιόν; Τό νά προπηλακίξης τόν Χριστό, τό Θεάνθρωπο, θεωρεῖται «**ἐλευθερία τῆς τέχνης καί τῆς ἔκφρασης**»! Ἐν ὀνόματι, φαίνεται, αὐτῆς τῆς «**ἐλευθερίας**» προπηλακίζουν πρὸς τόν Γολγοθᾶ καί στό Γολγοθᾶ τόν Κύριο τῆς δόξης!

• Τό νά διαμαρτύρεσαι (καί ζηηρά) γιά τόν προπηλακισμό τοῦ Χριστοῦ, γιά τόν διασυρμό τοῦ ἀναμαρτήτου Προσώπου Του, αὐτό κατά τήν κυρία ἀρθρογράφο εἶναι... «**προπηλακισμός**»! Ἐλευθερα μπορεῖς νά «κλωτσᾶς» τόν Χριστό! Ἀπαγορεύεται ὁμως νά Τόν ὁμολογήσῃς καί νά Τόν ἀγαπᾶς!

Κατ' εὐφημισμόν, λοιπόν, ἡ ἀγάπη στόν Ἰησοῦ καλεῖται «**προπηλακισμός**»! Καί ἡ διαμαρτυρία γιά τή βλασφημία τοῦ Προσώπου Του καλεῖται... *φθόνος*! Ἔτσι τελειώνει τό ἄρθρο: «*Ἄραγε πόσο ἀκόμα νά βρίσκει ἀνταπόκριση τό “φθονεῖτε ἀλλήλους”;*»!

• Βουτᾶνε στή λάσπη τοῦ κτηνώδους «εἶναι» καί τήν πετοῦν πάνω στό πρόσωπο τοῦ ἀμώμου Χριστοῦ. Βιώνουν τήν ἀκολασία, δέν θέλουν νά τήν ἐγκαταλείψουν γιά νά λυτρωθοῦν, καί ἔχουν τή βλάσφημη ἀναισχυντία νά παρουσιάζουν (Κύριε, συγχώρεσέ μας!) ἀκόλαστο τόν **ἀπαστράπτοντα Ἥλιο** τῆς ἀναμαρτησίας.

• Ἡ **διαστροφή** στό ἔσχατο σημεῖο. Χοῖροι ποδοπατοῦν τά διαμάντια! Προσάπτουν σέ ἀγνά πρόσωπα αἰσχροτήτες καί ἀλητείες. Ἀμαυρώνουν τό λευκό μητρῶο τῆς ἀγνότερης Ὑπάρξεως. Στηρίζονται στή γνωστή μέθοδο τοῦ ψιθυρισμοῦ: «*Λέγε, λέγε, κάτι θά μείνη*»!

• Τό νά λές τό βόρβορο «βόρβορο», εἶναι... «*φθόνος*»! Τό νά ὁμολογήσῃς τόν Χριστό εἶναι... «*φθόνος*»! Τό νά διαμαρτύρεσαι γιά τή φρικτή βλασφημία τοῦ ἀχράντου Προσώπου Του εἶναι... «*φθόνος*»!

• Ὄταν ἡ χυδαιότητα καί ἡ βρωμερή λάσπη ἐκσφενδονίζονται καί στό δικό μας πρόσωπο, τότε καί ὑπομένουμε καί ἀγαπᾶμε. Τότε ἰσχύει ὄχι μόνο τό «*ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*» (Ρωμ. ιγ' 8), ἀλλά καί τό «*ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν*» (Ματθ. ε' 44). Τότε ἰσχύει καί τό «*λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν*» (Α' Κορ. δ' 12).

• Ὄταν ὁμως βλασφημούμενο εἶναι τό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος τοῦ κόσμου, τότε, ἂν ἀνεχώμεθα, ἐνεχώμεθα. Τότε ἰσχύει τό «*Ὅποιος μέ ὁμολογήσῃ μπροστά στους ἀνθρώπους, θά τόν ἀναγνωρίσω καί ἐγώ μπροστά στόν Πατέρα μου τόν οὐράνιο*» (Ματθ. ε' 22).

• Στήν πρώτη περίπτωσι ἡ ἀγάπη γίνεται **συγγνώμη**. Στή δεύτερη γίνεται **μαρτυρία** καί διαμαρτυρία.

Στήν πρώτη περίπτωσι εἴμαστε **μακάριοι** (Ματθ. ε' 11), ὅταν συγχωροῦμε ὅσους μᾶς ὀνειδίζουν. Στή δεύτερη περίπτωσι (πού ἀφορᾶ στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας) εἴμαστε **προδότες**, ὅταν ἀνεχώμεθα τή δημόσια προσβολή τοῦ Ἀναμαρτήτου καί Σωτῆρος μας.